

- във всички случаи, да се присъди сумата от 30 000 еуро като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя, като същата се определя неокончателно, ex aequo et bono;
- да се осъди ответната страна да заплати съвкупността от разноските във връзка с първоинстанционното производство и с производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква шест основания.

В първото си основание жалбоподателят твърди, на първо място, че като е обявил за недопустим първия пункт от исканията му за отмяна, Първоинстанционният съд не се е съобразил с изискванията за допустимост на иска, предявен на основание член 236 ЕО, както и членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица и, по-специално, с понятието за правен интерес. Решението, с което М. D.S. се назначава като служител със спомагателни функции преди 1 май 2004 г., всъщност имало за последица, от една страна, увеличаване на броя на кандидатите в процедурата по подбор на договорно наети служители за заеманата от жалбоподателя длъжност и, от друга страна, невъзможността на последния да се предостави договор за срочно нает служител, което ясно подчертавало интереса му от отмяна на това решение.

Във второто си основание жалбоподателят изтъква още, че Първоинстанционният съд е нарушил общото си задължение за излагане на мотиви, като е счел, че съдържащите се в Решението от 27 април 2004 г. съображения могат да се приемат за начални мотиви, а допълнителните пояснения, направени в хода на производството, компенсират първоначалната непълнота на мотивите. От една страна, Решението от 27 април 2004 г. действително не съдържа никакви мотиви относно специфичното положение на жалбоподателя и не посочвало никакво конкретно обстоятелство или известно за жалбоподателя съображение, които биха му позволили да разбере значението на това решение. От друга страна, подобно отсъствие на мотиви не могло да се поправи с поясненията, направени от компетентния орган след предявяване на иска, тъй като би нарушило правото на защита, както и принципа на равенство на страните пред общностния съдия.

В третото си основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд погрешно е тълкувал доказателствата, като е заключил в точка 105 от обжалваното решение, че процедурата по подбор не се основава на сравнително съпоставяне на заслугите на кандидатите. Това заключение всъщност било в противоречие както с писмените изявления на ответната страна, така и с определени части от обжалваното решение, в които самият Първоинстанционен съд изрично споменавал сравнително съпоставяне на заслугите на кандидатите в рамките на една и съща процедура по назначаване.

В четвъртото основание жалбоподателят изтъква, че Първоинстанционният съд отново е тълкувал доказателствата погрешно и не се е съобразил с понятието за злоупотреба с процесуални правомощия, като е отсъдил, че представените от жалбоподателя доказателства не установяват наличието на злоупотреба с процесуални правомощия или на нарушение на интереса на службата. Обратно, изложената от жалбоподателя съвкупност от фактори давала последователни и релевантни индикации за наличие на злоупотреба с процесуални правомощия, доколкото, макар и ответната страна да е провела две отделни процедури, длъжността, чието заемане се цели, била идентична, което отразявало волята на ответната страна да облагодетелства М. D.S., за да заеме длъжността на жалбоподателя след 30 април 2004 г.

В петото основание жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд не се е съобразил с понятията за интерес на службата и явна грешка в преценката, като е приел, че процедурата по подбор на договорно наети служители е била спасена и следователно, отказва да упражни контрол по отношение на преценката, направена от комисията по подбора относно устния изпит на жалбоподателя.

В шестото основание жалбоподателят твърди, на последно място, че Първоинстанционният съд е нарушил принципите за оказване на съдействие и за добро управление.

Искане за преюдициално заключение, представено от Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (Гърция) на 5 февруари 2007 г. — Μοτοσυκλετισική Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε)/ Република Гърция

(Дело C-49/07)

(2007/C 95/27)

Език на производството: гръцки

Препращаща юрисдикция

Διοικητικό Εφετείο Αθηνών

Страни в главното производство

Ищец: Μοτοσυκλετισική Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε)

Ответник: Република Гърция

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 82 и 86 ЕО да бъдат тълкувани в смисъл, че тяхното приложно поле обхваща и дейността на юридическо лице, което има качеството на национален представител на Международната федерация по мотоциклетизъм и осъществява стопанска дейност, като сключва договори за спонсорство, за реклама и за застраховка в рамките на организирания от него спортни прояви с моторни превозни средства?
- 2) При положителен отговор, съвместим ли е с посочените разпоредби на Договора за ЕО член 49 от Закон 2696/1999, който предоставя на горепосоченото юридическо лице правомощието да изразява съгласие относно организирането на състезание с моторни превозни средства, с цел компетентният национален орган (в конкретния случай Министерството на обществеността) да може да издаде разрешение за организирането на това състезание, без въпросното правомощие да бъде съпроводено от ограничения, задължения и контрол?

Искане за преюдициално заключение, направено от Marknadsdomstolen (Швеция) на 6 февруари 2007 г. — Kanal 5 Ltd и TV 4 AB/Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

(Дело C-52/07)

(2007/C 95/28)

Език на производството: шведски

Препращаща юрисдикция

Marknadsdomstolen (Швеция).

Страни в главното производство

Ищци: Kanal 5 Ltd и TV 4 AB.

Ответник: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM).

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 82 ЕО да се тълкува в смисъл, че определени действия представляват злоупотреба с господстващо положение, ако организация за колективно управление на авторски права в областта на музиката, която се ползва с фактическо монополно положение в държава-членка, прилага или налага на частни телевизионни канали модел за изчисляване на таксите за правото да излъчват музикални произведения в телевизионни предавания, предназначени за широ-

ката публика, съгласно който тези такси се изчисляват като част от приходите на съответните канали от тези предавания?

- 2) Трябва ли член 82 ЕО да се тълкува в смисъл, че определени действия представляват злоупотреба с господстващо положение, ако организация за колективно управление на авторски права в областта на музиката, която се ползва с фактическо монополно положение в държава-членка, прилага или налага на частни телевизионни канали модел за изчисляване на таксите за правото да излъчват музикални произведения в телевизионни предавания, предназначени за широката публика, съгласно който възнаграждението се изчислява като част от приходите на съответните канали от тези предавания, в отсъствието на ясна връзка между приходите и предоставената от въпросната организация престация, а именно правото да се излъчва защитено с авторско право музикално произведение; често такъв е случаят, например, с новинарските и спортните емисии, както и когато приходите се увеличават вследствие на промени в програмната схема, инвестиции в технологии и разработване на съобразени с аудиторията продукти?
- 3) Фактът, че е възможно да се определят по вид и количество както излъчваната музика, така и публиката, може ли да окаже влияние върху отговора на първия и на втория въпрос?
- 4) Фактът, че моделът за изчисляване на таксите (въз основа на приходите) не се прилага по същия начин към дружествата, предоставящи обществени услуги, може ли да окаже влияние върху отговора на първия и на втория въпрос?

Искане за преюдициално заключение, направено от Landesgericht Bozen (Италия) на 1 февруари 2007 г. — Othmar Michaeler и Subito GmbH/Инспекция по труда на автономната провинция Bozen (сега Служба по социална охрана на труда) и автономна провинция Bozen

(Дело C-55/07)

(2007/C 95/29)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Landesgericht Bozen.

Страни в главното производство

Ищци: Othmar Michaeler и Subito GmbH.

Ответник: Инспекция по труда на автономната провинция Bozen (сега Служба по социална охрана на труда) и автономна провинция Bozen.